

ПРАВОСЛАВНО ХРИСТИЯНЧЕ

МЕСЕЧНО СПИСАНИЕ ЗА ДЕЦА — ИЗДАВА СВ. СОФИЙСКА МИТРОПОЛИЯ

Великденски яйца.

— Колко съмъ изморенамамичко! — каза русокосата Живка.

Тя лъскаше захлупака на единъ чайникъ. Момиченцето стоеше предъ масата въ кухнята. То бѣ облѣчено съ престилка, която покриваше цѣлото му тѣло. Ржавитѣ бѣха запретнати нагоре. Живка изтриваше отъ време на време бисернитѣ капки потъ, що се търкаляха по бузичкитѣ ѝ. Човѣкъ би казалъ, че е истинска готвачка. Близко до нея, предъ скрина, стоеше сестра ѝ Мария. Дветѣ момиченца сж родени въ единъ день, но си не приличатъ. Бузичкитѣ на Живка сж като червенитѣ ягоди, що беремъ отъ гората, а лицето на сестра ѝ е бледо и слабо. Тя има голѣми скръбни

очи, обиколени отъ тъмни сѣнки. Мария вече привършваше работата си, когато заприказва съ гласецъ, сладъкъ като пѣсень на славей:

— Охъ, мамичко, много се изморихме!

— Слушайте, милички: още малко ще се помжчите, па сетне ще свършимъ.

Децата почнаха да триятъ още по-грижливо. Кухненскитѣ сждове лъсчатъ сега като сребро. Утре е Великдень; майката искаше всичко да блести въ кжщата ѝ. Но ето че работата се свърши.

— Благодаря ви, милички! Вие ми помогнахте много. Добри момиченца сте. Сега ще почнемъ другото... Знаете ли кое? — запитва майката съ усмивка.

Цѣлия день момиченцата мислѣха за този мигъ. „Ще почнемъ!... какво щастие!“ —